

NAGYCSÜTÖRTÖK**A év****1 – 3 oldal**

Olv.: Kiv 12,1-8.11-14 – 1Kor 11,23-26 – Jn 13,1-15
 AZ UTOLSÓ VACSORA EMLÉKÉRE

KOZMA IMRE OH ATYA SZENTMISÉJÉRŐL***Szentmise bevezetése***

Kedves Testvérek! Jézus búcsúvacsorájára emlékezünk. E körül az asztal körül összegyűlt az a család, amely úgy gondolja, hogy ehhez a közösséghez tartozik. Jézus Krisztus nagy nyájából egy kicsinyke mag. Szeretnénk emlékezni és szeretnénk elnyerni azt a kegyelmet ezen az estén, amit Jézus Krisztus kínál föl nekünk, hogy rátaláljunk az életünk útjára. Jézus azért jött, hogy megmutassa ezt az utat és meggyőzőn bennünket arról, hogy ez az életre vezető út. Tartsunk bűnbánatot.

Szentbeszéd

Isten hozta a Testvéreket!

Elkezdjük a szent háromnap ünneplését. Ezeken a napokon átgondoljuk megváltásunk titkát. Szeretnénk húsvét ünnepén igazi alleluját énekelni, hozsannázni, - ahogy ezt mondtam virágvasárnapján, - egész lélekkel kimondani: „Jézus, segíts meg minket!” Csak-csak érlelődik bennünk az a gondolat, hogy Jézus Krisztusra szükségünk van ahhoz, hogy felismerjük, mi az életünk értelme és hogyan éljük a mindennapjainkat.

Hallottuk: „Kövessétek példámat, amit Én tettem veletek, ti is azt tegyétek egymással.”

Nem egyszerű felnőni Krisztushoz.

Nem egyszerű Krisztus cselekedeteit magunkévá tenni és ez által egy új kapcsolatot kialakítani egymással.

2011-ben sok minden történik a világban. Sok minden történik itt Európában és hazánkban is. Szeretnék hinni abban, hogy lelkileg is készek vagyunk arra, hogy sok mindent megváltoztassunk, de legfőképpen arra, hogy mi magunk megváltozzunk. A napokban olvastam egy fájdalmas hírt, ebben Ausztriával és Németországgal nem foglalkoztak. A többi európai országgal foglalkozott ez a felmérés. A híradás ránc nézve sajnos ijesztő megállapítást tett. A leghiteltlenebb két nemzet: Csehország és Magyarország. Nézzünk magunkba, miközben egyfolytában a változtatás mellett kardoskodunk. Az egész megváltás műve a változtatással függ össze. Az embernek erre az alapvető igényére felel az Isten Jézus Krisztusban.

***Mi mindent kell megváltoztatni ahhoz,
 hogy az ember maga is megváltozhasson és megváltozzon?***

Ezen a mai estén Jézus búcsúvacsorájára emlékezünk, amelyen sok minden történt, ami a változással kapcsolatos. Ez az egész búcsúvacsora szimbolikus. A zsidóság az egyiptomi fogságból való megmenekülését ünnepelte. Nagyon sok szimbolikus mozzanata volt ennek a vacsorának, nemcsak az, ahogy elkészítették a helyet, nemcsak az, hogy mi kerül az asztalra. Mind-mind szimbolikus üzenettel bír.

Jézus megmossa tanítványainak a lábát.

Most egy egészen sajátos szimbólumra hívom fel a figyelmet. Jézus ezzel gazdagította ezt a vacsorát, ***az alázat szimbólumával***. Amikor megmosta tanítványainak lábát, azzal az alázatnak legmagasabb jelét adta. Ezt a szolgálatot a pogány világ leértékelté, sőt szégyenletesnek tartotta, ugyanakkor a keresztény teológia erénnyé magasztosította. Érdemes erre a szimbólumra odafigyelni. Ez arról szól, hogy az ember Jézus Krisztustól megtanulhatja, mit jelent ez az új kapcsolat Isten és ember között, amely a krisztusi művel elkezdődik. Mit jelent ez az új kapcsolat köztünk emberek között, de mindenképpen a krisztushívők között.

Az alázatosság Krisztus példája szerint megmutatja nekünk, hogy az ember teremtett voltában milyen törekeny, ugyanakkor ebben a törekenységében mire is képes az ember. Az alázat a keresztény fogalmak szerint az Újszövetség központi erénye. Krisztusnak ez a magatartása, hogy megmossa tanítványainak a lábát, ez nyilatkoztatja ki ezt az alázatot. Az ember, szenvedések közepette vizsgálzik. Az ember megpróbáltatások közepette bizonyítja törekenysége ellenére, hogy mire is képes.

***Ez az erény, az alázatosság erénye ezt jelenti, hogy
az ember mindenképpen képes lehajolni a másik ember előtt
és ezzel megtörni a maga gőgjét,
- azt az ijesztő magatartást, amely mindent a visszájára állít, –
és gyakorolni ezt a krisztusi magatartást.***

Péter a tekintélyelvre hivatkozva és annak a kornak gondolkodása szerint tiltakozott: „Uram, nem lehet, te akarsz megmosni engem?” Jézus azt mondja: „Ha nem moslak meg, akkor nem vagy közösségben Velem.” Péter a maga hevületében válaszol: „Akkor a fejemet is mosd meg.” Péternek fogalma sem volt arról, hogy ***az alázat megtisztító jelentősége miben áll***. Jézus azt várja tőlünk, hogy ebben a cselekedetben fejezzük ki az egymással való kapcsolatunkat.

Milyen feszültségekkel teli ez a vacsora. Mi mindenre gondolhatott Jézus, az apostolok, Júdás és mind e közben nyilatkoztatja ki Jézus ezt a titkot.

***Ez a titok az, ami kifejezi Jézus életét!
Jézus azt akarja, hogy a mi életünket is ez fejezze ki, ez a fajta magatartás!***

Jézus arra gondolt, hogy eljött az ő órája és ki kell írtenie a szenvedés kelyhét. Az apostolok arra gondoltak, hogy elérkezett az ő órájuk is. Most megkapják a hatalmat, kezükbe vehetik a lehetőséget, mint a Krisztushoz tartozó emberek. Fájdalmas, de Júdás fejében megérlelődött a gondolat, hogy elárulja Jézust.

Jézus Krisztus ezzel a magatartásával azt a világot akarja megváltoztatni, amely világ elsősorban a hatalomra törekszik, uralomra vágyik. Ezt a gondolkodást akarja megváltoztatni, vagyis minket, embereket arra akar rávenni, hogy ne uralkodni akarjunk egymáson, ne egymás ellenére akarjunk élni, hanem egymásért.

Ezen az estén Jézus két cselekedetere emlékezünk, ez az egyik, a lábmosás.

Az Eucharisztia megalapítása.

A másik cselekedete Jézusnak az Eucharisztia megalapítása. ***Jézus odaadása***, amikor odaadja magát a kenyér és a bor színében, amikor ezt a szolgálatot vállalja. Nagycsütörtökön az Eucharisztia titkát állítjuk a középpontban. Ezt az igazságot nem könnyű magunkévá tenni, mégis vasárnapról-vasárnapra ezt a titkot ünnepeľjük. Csodálattal tartozunk Jézushoz, aki odaadja az életét, odaadja a testét, odaadja véréť, mert – ahogy a Filippi levél írja, -

**„Az Istennel való egyenlőségét nem tartotta olyan dolognak,
amelyhez feltétlenül ragaszkodják, hanem szolgálai alakot öltött
és odaadta magát értünk.”**

Érdemes ezen elmélkedni nekünk, mindnyájunknak, hiszen az egymással való kapcsolatunkat is ez kell, hogy meghatározza. *Mindenki tegye föl magának a kérdést:*

Mit hajlandó odaadni?

Miről hajlandó lemondani annak érdekében, hogy kifejezze,
hogyan a másik emberrel összetartozik?

Csendben válaszoljon mindenki a szívében erre a kérdésre.

Jézus értünk emberekért...

Jézus szolgálatában ez az egyetlen szó fejez ki mindent: **értünk**. Értünk emberekért. Értünk, a mi üdvösségünkért. Gondoljunk arra, hogy ez nem csupán Jézus életét fejezi ki nekünk, nem csupán Jézus küldetését teszi egyértelművé a számunkra. Értünk lett Emberré. Ez a mi életünket is értelmezi. A mi életünk is ezen múlik, hogy mire vagyunk képesek - ennek jegyében - egymásért.

***Jézus értünk emberekért, a mi üdvösségünkért tette mindazt, amit tett.
Amire egymásért képesek vagyunk, az fejezi ki az életünket.
Ez hitelesíti az életünket. Ez tesz bennünket kereszténnyé.***

Minden gyarlóságunk, minden gyengeségünk ellenére az emberi társadalmat nemcsak a birtoklás, hanem **az adás** is jellemzi. Különösen amikor mi emberek bajban vagyunk, akkor örömmel megtapasztalhatjuk, hogy mire is vagyunk képesek egymásért. Ez a fajta élmény, ezek az ajándékba kapott lehetőségek - amikor egymásért áldozatokat hozhatunk, - a béke útját, az egymással való megbékélés útját készítik és építik föl.

***Önmegtagadás, önmagunk odaadása és szolgálat.
Ez az egymással való békességünk, kiengesztelődésünk feltétele.***

Ezen a mai estén mi emberek mindannyian a változtatásra mondunk igent. Hozzá tartozik a gondolkodásunkhoz. Ez a megújulásunk feltétele. Jézus példát adott arra, hogy a változtatás csak akkor lehet sikeres, ha az ember maga is megváltozik. Bízunk abban, hogy ez által 2011-ben Magyarország is változik, Európa is változik, a világ is. Ez Isten ajándéka. Ismerjük föl.

+ **A M E N** +

Szentmise befejezése

Kedves Testvérek! Ez a mai este üzenetében és példájában mindenekfölötti, mert azt az igazságot hirdeti, hogy Krisztus asztalánál mindenkinek helye van. Krisztussal mindenkinek lehetősége van. Sok minden változik napjainkban. Fölidézük, hogy az elmúlt ezer esztendő mi módon alakította át nemzetünket, a Kárpát-medence népeinek gondolkodását, lelkületét. Új időket élünk és az ősi példákból erőt meríthetünk, de legfőképpen Jézus Krisztussal való kapcsolatunk megújításából. Isten segítsen bennünket, adjon nagylelkűséget, hogy maradjon a sok időnkől egy kevéske idő az imádkozásra. Mindig legyen időnk az ünneplésre, a vasárnap megszentelésére és az egymással való kapcsolatunk elmélyítésére is.

+ **Á L D Á S** +